

Ljudlöst och salt

Lisa Ekdahl

Smärta vann över stolthet
Du grät ljudlöst och salt
Som en som ångrar så mycket
Men ändå omhuldar allt
Du grät för att trycket i bröstet
Ville spränga dig inifrån
Du grät och dom tårarna las till
Din grogrund dom gavs till din jordmån

Så ingenting gick förlorat
Ingenting slängdes bort
Du grät och sorgen var häftig
Men tårarna gjorde den kort
Men jag knöt handen i fickan
För jag ville sparka och slå
Slå dem som gjort dig så illa
Slå dem som sårat dig så

Men du sa, kom Lisa så går vi
Dom är inte värda din tid
Inte alls värda din ilska
Inte ens värda en strid
Du var visst trött på att strida
Du ville göra något stort
Du ville skriva ett epos
Om allt det gemena dom gjort
Du ville skriva ett epos
Sa du förtrylligt till mig
sen sa du hjältinnan
Lisa, hon ska likna dig
Men jag är ingen hjälthinna
Men du sa, att idioti
Vill vi väl båda bekämpa
och jag sa, det har du så rätt i

Smärta vann över stolthet
Du grät, du var jordens salt
Det salt som ger törsten åter
Det salt som smaksätter allt
Sältan rann ur ditt öga
Det rann, det rann som en flod
I bröstet skinrades ängslan
I hjärtat väcktes nytt mod